

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Da bo pri nas nekaj predpusne zabave, priredi tukajšnje gasilno društvo na pustno nedeljo, to je dne 26. februarja, popoldne po večernicah v šoli Golarjevo šaloigro v treh dejanjih »Dve nevesti«.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Ne pozabite v nedeljo dne 26. februarja priti in pogledat nad vse smešne in zanimive »Karlove tete!« Da bode predstava popolnejša, še bodo pevci zapeli »Snubalci«, spevoigro.

Trpela pri Radencih. Na pustno nedeljo dne 26. t. m. priredi kapelsko bralno društvo v restavraciji pri g. Maršiku v Radencih trojedansko šaloigro »Trojčki«.

Središče ob Dravi. Ker z ozirom na javni red in mir sresko načelstvo ni dovolilo igre »Zmešnjava nad zmešnjavo« za dne 19. t. m., se ista vrši dne 26. februarja ob 7. uri zvečer v Društvenem domu.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi v nedeljo dne 26. t. m. šaloigro v dveh dejanjih »Jurčki« in burko »Mutasti muzikant«. Nastopijo tamburaši z novimi komadi, moški in mešani zbor.

Št. Janž pri Velonju. Na pustno nedeljo, dne 26. februarja, ob treh popoldne, priredi Prosvetno društvo v Slomškovih dvorani dve burki »Ne kliči vraga« in »Čarodejna brivnica«. Pomnoženi pevski zbor zapoje venček slovenskih narodnih pesmi. Nastopi tudi prvič moški zbor fantovskega krožka. Slišimo, da nas obiščejo tudi dobrišni vrli pevci s svojim novim pevovodjem. Dobrodošli!

Št. Ilj pri Velenju. Naši fantje in dekleta ponovijo na pustno nedeljo dne 26. februarja v Društvenem domu burki »Prisiljen stan je zaničevana« in »Strah z dolgo roko«.

Polzela. Fantovski odsek Kat. prosvetnega društva ponvi na splošno željo občinstva igro »Guzaje« in »Idea na tašča«, burka v 1 dejanju, v nedeljo dne 26. t. m. v Prosvetnem domu.

Ponikva ob južni železnici. Kat. prosvetno društvo na Ponikvi ob južni žel. priredi prihodno nedeljo dne 26. februarja, ob treh popoldne v šolskih prostorih ganljivo igro »Pri kapelici«.

Gornja Ponikva pri Žalcu. Pustna nedelja nam obeta veliko veselja in zabave. Prosvet-

»Vojaški novinec«, povest, dobiš brezplačno, ako naročiš knjigo »Moj tovariš«, ki naj spremlja vse slovenske fante, kateri odhajajo kot vojaški novinci od doma. Knjiga »Moj tovariš« bo fantom pravi angel varih na poti. Vsakdo, ki hoče, da bodo ostali fantje, kakor so od doma šli, naj oskrbi za spomin na vojaško vežbo to knjigo! — Cena knjigi je 16 Din in z zlato obrezo 20 Din. Naročila prejema: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

no društvo »Slomšek« priredi ta dan bogat srečolov z okroglo 300 lepih dobikov. Društvo se zahvaljuje vsem blagim darovalcem! Da so dobiki lepi in bogati, se lahko zagotavlja vnaprej, potrdi pa to tudi in obrazloži ponkovška marljiva Katrica kot pridna nabiravka dobikov. Zato nikomur ne bo žal, ako se odzove vabilu. Srečke se prodajajo do začetka prireditve, cena srečki samo 1 Din. Posebne vstopnine ne bo! Na svidenje!

Sv. Lovrenc pod Prežinom. Tukajšnji člani in članice bodočega Prosvetnega društva priredijo na pustno nedeljo dne 26. t. m., v dvorani ljudske šole, čarobno veseloigro »Lumpaci vagabundi, ali: Zaničerna trojica«. Pričetek ob treh popoldne. Cene običajne. Kdor se hoče še enkrat letos do solz nasmejati, je pri srčno vabljen! Ker se kaj takega malokdaj vidi, pridite, ne bo vam žal! Vljudno vabi — odbor.

Pišce. Na pustno nedeljo dne 26. t. m., popoldne po večernicah, priredi Prosvetno društvo v Slomškovem domu veseloigro »Babilona«. Smeha bo na cente in poceni.

Sevnica ob Savi. Naše katoliško prosvetno društvo »Slomšek« priredi v nedeljo dne 26. februarja, ob treh popoldne, zanimivo Vombargerjevo igro »Voda«.

Pristanek v afriški divjini.

Angleški letalki Page in Sale Barker, ki sta bili primorani na povratku iz Kapstadta (čisto na koncu južne Afrike) v London se spustiti na tla v bližini angleške kolonije Nairobi v di-

vjini Afrike, ju je otel po 48urnem pogrešanju sigurne smrti angleški letalec. Letalki sta še sedaj v bolnici v Nairobi. Page si je zlomila pri pristanku nogo tako, da so jej izstopile prelomljene kosti. Sale Barker se je ranila na glavi. Obe je pa tresla dolgo časa po nesreči mrzlica radi prestanih naporov in razburjenja.

Ko je zagledal angleški letalec Tamur kakih 50 milj proč od Nairobi razbito letalo, je spoznal v bližini tudi žensko, ki mu je dajala znamenja z robcem. Kmalu za tem se je spustil z živili in zdravili založenim letalom stotnik Francombe na zemljo kake 3 milje proč od mesta nesreče, kjer je bil pristanek mogoč. Po pristanku se je preril stotnik skozi goščavo do ponesrečene letalke Barker, ki je jokala pri pogledu na rešitelja. Njena tovarišica Page je ležala na tleh z zlomljeno nogo in se ni mogla ganiti. Letalec je napravil s pomočjo lažje poškodovane letalke nosala in slednjič se mu je le posrečilo, da je privlekel ranjeno iz divjine do letala. Med tem so že bili prihiti avtomobili in njih lastniki so pomagali spraviti ranjeno v letalo. Po rešitvi je lažje poškodovana gospodična Sale Barker dala o zasilenem pristanku sledečo izjavo: »Zgubili sva se v oblakih in sva morali leteti na slepo srečo, ko je naenkrat zadelo letalo v popolni temi ob pobočje hriba. Tovarišica je padla pod stroj in komaj in komaj sem jo potegnila izpod razvalin aeroplana. Radi čisto zdrobljene noge je trpela hude bolečine. Noč po nesreči sva prebili iz strahu pred zverinami brez spanja. Tulenje divjih živali, ki je odmevalo od blizu iz divjine, naju je vznemirjalo. Imeli sva le čokolado in dateljne, a niti požirka vode. Zastonj sem iskala, ko se je zdani, da bi zagledala kako človeško bitje ali izvirek vode. Še po eni s strahom in trepetom prestani noči sva zgubili vsako upanje, da bi še bila sploh mogoča najina rešitev. Slednjič, zgodaj v jutro sem zapazila domačina, a zopet sem zapad-

sta res prišla na ta dan v vas. Gospod reče vsem, ki so bili okoli vola: »Takšnih let ne bo nikoli več!«

Nato sta vodila vola s seboj in sta odšla. Zunaj vasi pa je rekel Bog sv. Petru, naj vzame volu vrv z vrata. Takoj je bil vol zopet človek. Kurent je prosil Boga milosti. Gospod mu je odpustil vse, Kurent pa je šel v kraj daleč preko morja in tam je živel do smrti.

Veljaven vzrok.

Neki oče je silil svojega še celo mladega sina, naj se oženi.

»Kaj se vam tako mudi?« reče očetu njegov prijatelj, »pustite ga, da saj dobro k pameti pride.«

»Kdo je zunaj?« je vprašal Blažun.

»Obmejna straža! Odprite!«

»Ne odprem! Tihotapci se potikajo po okoli, vlomilci in druga sodrga. Ne odprem!«

»Odprite, ali pa ulomimo vrata!«

Blažun je odprl okence v gostilniški sobi in zelo previdno pogledal v noč.

»Da, res so obmejni stražniki!« je rekel glasno in odprl nato vrata.

Stražniki so se prigneti v hišo.

»Prižgite luč! Svetlo luč! Hišna preiskava! — Ali je kaj tujih ljudi v tej hiši — tihotapev? Povejte nam po resnici!«

»Dva moška sva tu, moj hlapec in jaz. Potem je v hiši še kuharica, stara Liza, toda ona ni moški!«

»Ne norčujte se iz nas! Mi smo po službenih opravkih!«

Stražniki so odpeli smučke in jih prinesli v vežo, čeprav se je Blažun zelo hudoval, češ, da mu bodo nanosili snežnice v vežo, ki je bila ravno poribana.

»Hišna preiskava! Pospremite nas!«

Blažun je rekel, da so mu za to pošle vse moči. Strah zaradi tega napada ponoči ga je čisto ohromel. Ključke jim rad izroči vse; sam pa mora v posteljo, trese se po vsem životu, ker njemu, staremu možu, čigar pravičnost je znana, prisodijo hišno preiskavo ponoči. In res je šel v svojo spalnico.

Stražniki so preteknili hišo od kleti do podstrešja, preiskali dvorišče, skedenj, kolarne, celo hleve. Ko so prišli v Blažunovo spalnico, je sedel mož ves zaskrbljen pri mizi in bral Sveto pismo.

»Knjigo Hiobovo berem,« je rekel otožno; »knjigo tolažbe za vse pravične, ki morajo trpeti. To knjigo berem.« —

Naenkrat krik iz veže.

Tistega, ki so ga bili postavili na pragu za stražo, so našli v veži zvezanega in z zamašenimi usti. Vse smučke so bile izginile.

»Smučke so nam ukradene!« so zavpili obmejni stražniki. Poklicali so gostilničarja. Prišel je šele čez čas z boguudanim obrazom in nekaj mrmral o »kazni božji«.

la obupu, ko je zbežal črnc pri pogledu na-me. Tekla sem za njim in končno je počakal. Kolikor sem mogla, sem ga pomirila s kazanjem. Prepričal se je, da mu ne preti nobena nevarnost, in da sva res v največji sili. Pokazal nama je studenec. To je bila prva voda tekom 36 ur, s katero sem si omočila usta. Zamorec je storil za naju, kolikor je mogel in se je podal do bližnje naselbine po pomoč. Med njegovim odhodom sem zagledala letalca nad nama, ki sicer ni mogel pristati radi goščave, pač pa je alarmiral rešilni oddelek v Nairobi. Najino letalo se je ob pristanku čisto razbilo in le ena perut je še bila uporabna za nosala za težko ranjeno spremljevalko Page.

Kamnica pri Mariboru. V Rošpahu nas je zadela velika žalost, ker smo položili k večnemu počitku našo ljubo mater Marijo Zorec. Umrla je v starosti 67 let dne 28. januarja t.l. Velika množica ljudi jo je prišla kropiti. Pospremili smo jo k ljubemu miru in v večno veselje. Saj se je dosti mučila in trpela na svetu. Bila je pridna in skrbna gospodinja ter dobra mati. Zapustila je moža in 4 hčerke, ki zelo žaluje zanjo. Naj v miru počiva! — V doči od 10. na 11. februarja je bilo ukradenih osem lepih kokoši g. Dolinšku na Kamnici. — Predpusitno veselico s prostim vstopom priredi kamniško prostovoljno gasilno društvo v gostilni Hiter v nedeljo dne 26. februarja, od 19. ure naprej. Dobrodošli!

Sv. Jernej nad Muto. V minulem tednu sta bila tukaj dva pogreba, redkost, navadno se mrličji pokopljejo na Muti. V četrtek dne 9. februarja je bila pokopana posestnica Marija Graec, rojena Preglav, po domače Nunčič, stara 43 let. Vodenica jo je spravila v grob. Pretresljiv je bil jok otročičev ob materinem grobu na pokopališču. V soboto dne 11. febr., je bil pogreb posestnika Karola Palko po domače Ledinek, ki je umrl za vnetjem pljuč, star 73 let; nedavno se je hudo prehladil. Pokojni je rad glasno molil v cerkvi sv. rožni venec, pa tudi ob drugih priložnostih, sicer pa je bil vesele in šaljive narave. Naj počiva v miru! Ko se je v četrtek zvonilo obema mrličema, je počil veliki zvon. Malokateri cerkev ima to veselje, da bi bila ohranila dva zvonova izza svetovne vojne, zato je ta slučaj obžalovanja vreden, ker je bilo zvonilo

še iz prav čistega materiala iz časa davno pred svetovno vojno.

Kotlje. G. ban je z odlokom z dne 6. t. m. 4 izvoljene odbornike tukajšnje občine razrešil njihove službe in sicer so to: Trup Anton, I. občinski svetovalec; Zvartnik Florijan, blagajničar; Kos Blaž in Lesjak Alojz. Vsi so že dolgo leta vestno vršili svojo službo, zlasti Trup Anton je radi svojega neumornega ter požrtvovalnega dela za občino užival splošen ugled in spoštovanje, je po prevratu tudi šest let občini županoval in bil tudi pri zadnjih volitvah soglasno zopet za župana izvoljen, pa je to čast odklonil. Kot mož korenjak je za časa vojne radi svojega narodnega prepričanja in odločnega nastopa moral veliko trpeti in je v priznanje svojih zaslug za blagor občine in države bil tudi odlikovan z redom sv. Save V. razreda. Novoimenovani občinski odborniki so gg.: Gradišnik Matija, Kolar Anton, Merkač Filip in Zakel Vinko.

Fram. V nedeljo dne 12. t. m. je umrl na Požegu Franc Mom, po domače Dogec. Za dobrim in vzglednim možem žalujejo vsi vaščani, vsem je bil priljubljen. Naj počiva v miru, njegovi družini naše iskreno sožalje! — Pogreba gospe Ane Rozman dne 13. t. m. v Mariboru se je udeležilo veliko Framčanov, tudi gasilci in pevski zbor, ki je zapel žalostinko. Blaga gospa je vsako poletje bivala v svojem dvorcu v Framu in ohranila jo bomo v hvalenjem spominu!

Sv. Martin pri Vurbergu. O presneti predpust, vse sili v zakonski jarem! Pretečeno nedeljo je bilo oklicanih kar 11 parov, eden si pripelje nevesto iz druge fare, zopet druga pa ženina od drugod. V Spodnji Koreni se je poročil na svojem posestvu Ignac Tepeh s Terezijo Dvoršak. Oba sta bila pridna člana Marijine družbe in čitatelja naših listov. V

Ciglencah se je poročil Jožef Vuzem, dolgoletni član bivšega »Orla« in Orlovske srenje, saj je bil v obeh odborih dosti let, ter član Marijine družbe, soustanovitelj ljudske posojilnice in član načelstva pašniške in gozdne zadruge ter posestnik, vrl agitator za naše lište; nevesto si je pripeljal iz Ptuja. V Spodnjem Dupleku se je poročil Poldek Grajfoner z Drozgovo deklo, Konrad Paulin z Marijo Čeh od Sv. Barbare. — V Ciglencah se je dogodil žalosten slučaj uboja. Jakob Šuen, posestnik, je do smrti obstrlel očeta več otrok Janeza Slaniča. Rajni je bil priden delavec, zmiraj zvest svojemu gospodarju. Naj počiva v miru! Nagle in žalostne smrti reši nas, o Bog!

Sv. Barbara v Slov. gor. Bridko gospodari božja dekla smrt po občini Koreni, letos je ugrabila že devet oseb iz te občine. V zadnjem času je bogu vdano preminul Anton Glonar, posestnik v Zgornji Koreni, mož poštenjak, skrben gospodar, veren katoličan in dober Slovenec. Rajni je vse svoje otroke dobro vzgojil. Najstarejši sin dr. Jože Glonar je bibliotekar v Ljubljani, drugi sin Ivan je komandir žand. stanice v Celju, preje v Laškem. Ostala dva sinova in tri hčere so že sami svoji gospodarji. Celi družini Glonarjevi naše iskreno sožalje! — V Spodnji Koreni je preminul Peter Pulko, bivši posestnik in veren kristjan, in Marija Kamler, posestnica in dobra gospodinja, katere je nešteto let sama kot vdova pošteno gospodarila na svojem posestvu. Vsi navedeni so bili zvesti naročniki našega »Slovenskega gospodarja« mnogo let že. — V Zgornji Koreni so umrli Lina Bezjak in Neža Kraner in občinski revež Jože Kramberger. Vsem bodi Bog milostljiv sodnik! Prestalim naše sožalje! — Da ne boste mislili, gospod urednik, da tukaj ljudje samo umirajo, vam moram tudi nekaj omeniti o gostijah. V Zgornji Koreni se je poročila Roza Verlič, posestnica, ženina pa si je našla v St. Petru v Trčovi Lipovnika. Ker pa so se v Žikarcu bali, da bodo vlekli plohi, imajo tam kar tri neveste. Vinko Medved, mesar, se je poročil s posestnico Barbiko Gomilšek na njeni dom. Vsem daj Bog obilo sreče in blagoslova! — Občina Korena dobi brezposelne delavce za nadaljno gradnjo ceste. Prosimogospode pri banski upravi in pri okrajnem cest-

Tisti, ki je stražil pri vratih, je povedal, da se je vzdignil zunaj nenadoma metež; bila je črna tema, tedaj pa je kakor iz tal zrastle črna postava in skočila ob njem kvišku. Predno je prišel do sape, ga je začela daviti, da je izgubil zavest. Ko se je prebudil v veži, je imel usta zamašena, noge in roke zvezane. In smučni ni bilo nikjer več.

Tresoč se od jeze so stali obmejni stražniki v veži. Bili so vrli ljudje, ki so zvesto vršili svojo službo, in pogumni. Sedaj pa so jih potolkli njihovi neizprosni sovražniki, tihotapci.

Blažun je še vedno z nepremičnim obrazom stal pred njimi. Vprašal je:

»Ali ste našli v moji hiši kaj protipostavnega?«

»Ne,« so se jezili stražniki.

»Potem je vašega službenega opravka tukaj pač konec in prosim vas zelo vljudno, da zapustite mojo gostilno.«

Okrog voglov je tulila snežna vihra, smučni pa niso imeli več. Kam naj se obrnejo sedaj v tej strašni noči? Tedaj je izpregovoril Blažun:

»V Svetem pismu je zapisano: Blagor usmiljenim, in je še zapisano: Prenočite tujce. Huda noč je. Gospodje naj kar ostanejo v moji gostilniški sobi.«

Radi ali neradi so stražniki sprejeli to ponudbo. Snežna vihra je postajala vedno silnejša, stražniki pa so sedeli ob turobni luči edine svetilke, ki jim jo je dovolil prižgati gostilničar. Železna peč se je že zdavnej ohladila; bilo je mrzlo, stražnike je zeblo, zlovoljni so použili to, kar so imeli še s seboj. Višjega stražnika, čigar sum je bil padel na Blažunovo gostilno, sicer niso gledali preveč prijazno, vendar pa je imel končno le prav, ko je trdil, da je imela tu neka sodrga svoje prste vmes.

Medtem pa je Blažun zaprl Sveto pismo, legel v posteljo in se smejal.

(Dalje sledi.)

»Potlej, prijatelj, mu oče odgovori, »se pa ne bo več ženil.«

Prepoznen strah.

Neki zapravljevec je rekel svojemu prijatelju, da res sam spozna, da bo kot berač umrl, ako bo še dalje tako potratno živel.

»Veš kaj, ljubi moj,« mu odgovori prijatelj, »jaz se pa za te še kaj več bojim. Ako jo boš tako uganjal, boš še kot berač živel.«

Dve slabi vinski lastnosti.

Tudi dve slabi lastnosti ima vino: če ti vode vanj vliješ, ga zmešaš in pokvariš; če je pa ne, tedaj pa vino tebe zmeša in te pokvari.

Širite „Slov. gospodarja“!